

maše GLASILO SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

delo

Letnik V. — Laško, november 1971 — Številka 11 (51)

O GRADNJI OSNOVNE ŠOLE V RIMSKIH TOPLICAH

BOMO DOPUSTILI, DA BI Z DELI PRENEHALI?

Vsak obiskovalec Rimskih Toplic, zlasti tisti, ki bo zavil na lokalno cesto proti Ogečam, bo ugotovil, da so dela na gradbišču v polnem teku in da je zaradi lepega vremena pričakovati že v tem koledarskem letu lepe gradbene rezultate, med drugim celo pokrivanje gornjega dela stavbišča.

Gradnja torej napreduje, cene na tržišču pa še bolj. Hočem reči, da bodo nekatera dela zaradi dražjih gradbenih materialov in opreme preslegla okvire naših predračunov. Prav je torej, da že sedaj mislimo na stvari, ki nas v kritičnih trenutkih ne smejo iznenaditi.

Med pogoji, na podlagi katerih smo uspeli dobiti kredite in začeli z gradnjo, je zlasti projekt, ki predstavlja sodobno in moderno tehnično opremljeno šolo. Moderna učna sredstva, na katera se je osredotočila nova slovenska šola, pa so vsekakor draga. Čeprav je upravni odbor skladen za financiranje družbenih dejav-

nosti predvidel določeno rezervo, ki presega predvideno ceno gradnje, bo spričo sedanjih pogojev na tržišču, zlasti pa spričo toliko podražene opreme, nujno iskati še drugih virov financiranja te naše pomembne gradnje. Po gospodarski moči se Krajevna skupnost Rimske Toplice ne more meriti s Krajevno skupnostjo Laško ali Radeče,

S pomočjo gospodarskega zaledja Rimskih Toplic dodatnega vira financiranja torej ne bo, čeravno mimo nekaterih gospodarskih organiza-

cij — zlasti tistih, ki imajo sedeže izven naše občine — le ne bomo mogli.

Vsekakor pa bodo Rimske Toplice in okolica pri dodatnem sofinanciranju prispevale toliko, kolikor bodo zmogle. V ta namen bodo izkoriščeni roditeljski sestanki na podružničnih šolah in na centralni šoli v Rimskih Toplicah, temu vprašanju se bo učni kader posvetil na svojih učiteljskih konferencah, v ta namen še

(Nadaljevanje na 2. strani)

OBČINSKI PRAZNIK OBČINE TRSTENIK

VELIKA MANIFESTACIJA BRATSTVA

Ob letošnjem občinskem prazniku občine Laško so bili pri nas v gosteh predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij iz Trstenika. Takrat so iz rok predsednika občinske skupščine Laško praznično listino o pobratimstvu med občino

Laško in občino Trstenik iz bratske republike Srbije.

Podoben akt o pobratimstvu je ob letošnji proslavi občinskega praznika občine Trstenik sprejela na svečani seji tudi Skupščina občine Trstenik in ob tej priložnosti izročila predstavnikom naše občine v usnje vezano listino o pobratimstvu.

Za to priložnost se je proslave občinskega praznika v Trsteniku udeležila posebna delegacija, ki so jo sestavljali: predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, razen tega pa še predstavniki Papirnice in Krajevne skupnosti Radeče ter osnovnih šol Laško in Rimske Toplice. Otroška kulturna skupina je v bratski republiki Srbiji nastopila s svojim programom v Trsteniku in v Medvedji. Skupina je ostala v gosteh nekaj dni in si v teh dneh ogledala pridobitve ter se seznanila z dosežki, delom in življenjem občanov trsteniške občine, v kateri so naši občani v najtežjih dneh okupacije našli zavetja in bili deležni njihovega neizmernega gostoljubja.

Tudi to srečanje je znova izzvenelo v prisrčno in enodušno manifestacijo bratstva med občani obeh občin.

NOVA OBLIKA ŠIRŠEGA SODELOVANJA

SVET OSMIH OBČIN

V Laškem so se konec oktobra sestali predsedniki občinskih skupščin: Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Žalec in se dogovorili, da bodo svojim skupščinam predlagali, naj sprejmejo sklep o ustanovitvi sveta osemih občin širšega celjskega območja.

Ustanovitev takega sveta je narekovala želja in potreba, da se čimbolj poglobi medobčinsko sodelovanje med temi občinami. Svet bo predvsem povezovalno, posvetovalno in usmerjevalno telo. Obravnaval bo vsa področja družbenoekonomskih odnosov, od samoupravljanja do gospodarstva, šolstva, kulture, zdravstva, prosvete, financ in druge, ki so najpomembnejše za občine celjskega območja.

Predsednik sveta se bo menjal vsakih šest mesecev. Predsedstvo za prvih šest mesecev je prevzel predsednik občinske skupščine Šentjur — ACI SVETINA.

VSEBINSKO BOGATA VOLILNA KONFERENCA

Letošnja volilna konferenca Krajevne organizacije SZDL Rimske Toplice, ki je volila nov izvršilni in nadzorni odbor za dobo prihodnjih dveh let, je bila zastavljena nekoliko drugače, kakor je bil to običaj doslej. Udeleženci konference, ki so z dokaj lepo udeležbo napolnili dvorano restavracije »Stara pošta«, so sicer poslušali poročilo dosedanega izvršilnega in nadzornega odbora, vendar se je o bodočem razvoju Rimskih Toplic sponatano razvila živahna razprava, ne da bi bilo o tem podano posebno poročilo. Izvršilni odbor je namreč želel slišati po-bude in mnenja občanov, kako ocenju-jejo in kako gledajo ter kakšne skrbi jih tarejo v zvezi z bodočim razvojem kraja. Zanimivo je, da se je poskus te oblike kar dobro obnesel.

Ceprav ni bilo pred tem nobenega zgo-ščenega poročila o tej temi, so udeležen- ci posegli v razpravo z vprašanji, ki so

jih zanimala. Brez pridržkov so iskali odgovore o razširjenih kapacitetah pro- strovačnega bazena, o obsegu bodočih in- vesticij na ožjem področju Rimskih Top- lice, o vprašanju termalne vode in od- nosov uprave zdravilišča do potreb in prizadevanj ter interesov na tem področ- ju delujočih organizacij.

Razen tega so udeleženci želeli vedeti, zakaj cesta III. reda na odseku od železniške postaje Rimske Toplice do Gračnice in dalje proti Jurklostru ni vzdrževana in je že toliko zanemarjena, da skoraj ni več podobna cesti, kako je z akcijo pri urejanju zunanega izgleda naselij Rimske Toplice-Ogeč-Smarjeta, kar bi bilo treba za bodočo turistično se- zono ponovno in pravočasno zastaviti, čeprav doslej niso bili doseženi kdove kakšni uspehi. Tudi so se zanimali, kakš- ni so izgledi za graditev ceste od Tovar-

ne lesne galanterije s priključkom na Briše in Zidani most nad levim bregom Savinje. Poudarjena je bila tudi potreba, da se v Rimskih Toplicah z dograditvi- jo nove osnovne šole prostori dosedanje šole uporabijo kot obrat določene de- javnosti, ki bi omogočil zaposlitev žen- ski delovni sili s tega območja. Močno je bilo postavljeno v ospredje tudi vpra- šanje ustreznih prostorov za delo druž- benopolitičnih organizacij in društev te- ga kraja.

Na vsa ta vprašanja so dajali pojasnila in odgovore na konferenci navzoči pred- stavniki družbenopolitičnih organizacij, krajevne skupnosti in društev. Predsed- nik turističnega društva je na navzoče apeliral, naj za prihodnjo turistično sezo- no poskrbijo za boljši in lepši zunanji iz- gled naselij in jih seznanil, da upravni odbor društva pravkar proučuje možno- sti o sodelovanju društva pri sofinancir- ranju prizadevanj ter pripravljenosti ob- čanov v tej smeri.

Na koncu je konferenca izvolila 18- članski izvršilni in 3-članski nadzorni odbor ter osvojila sklep, da se za pod- ročje Lažiš, Konca in Zatreža ustanovi pododbor KO SZDL, ki bo poleg Lokav- ca imel v izvršilnem odboru svojega pred- stavnika. Skratka: konferenca je bila vseskozi konstruktivna, vsebinsko bogata in zanimiva ter je živo posegla v do- gajanje Rimskih Toplic. Ugotovila je, da je bilo delo izvršilnega odbora v mi- nuli mandatni dobi nadvse prizadevno, da zlasti vodilni funkcionarji IO zaslu- žijo priznanje in vso pohvalo za svoje dosedanje delo.

Skoda le, da se je stvar nekoliko za- taknila, ko je šlo za izvolitev predsed- nika in njegovega namestnika v izvršil- nem odboru KO. Po daljši razpravi je bil končno izvoljen in je vendarle pre- zvel funkcijo predsednika FRECE MAR- TIN, namestnika predsednika pa LOGAR IVAN.

Konferenca je tudi z ogorčenjem ugo- toвила, da se volilne konference ni ude- ležil nihče od vodilnih funkcionarjev vojnega zdravilišča, ki bi bil v imenu uprave pooblaščen dati pojasnila na po- stavljena vprašanja. S tem so s svojo odsotnostjo dokazali, kako malo mar so jim problemi skupnosti, v kateri zdravil- šče posluje in kako odmaknjeno živijo od življenja in prizadevanj družbeno- političnih organizacij, društev in potreb te krajevne skupnosti.

KAJ SMO DOSEGLI S STABILIZACIJSKIM SKLADOM ZA ŽIVINO V SR SLOVENIJI

Že lani smo v našem listu pisali o razmerah v živinoreji in o ukre- pih, da bi se stanje izboljšalo.

Eden od ukrepov v Sloveniji je tudi ta, da je bil sprejet sporazum večine slovenskih proizvajalcev, pre- delovalcev in prodajalcev živine o cenah za meso in živino ter da je bil ustanovljen stabilizacijski sklad za živino SR Slovenije.

S sporazumom o cenah za meso in mleko, ki je bil podpisan v lan- skem letu, so se pogoji uredili vsaj toliko, da se stalež minimalno pove- čuje in da so stroški vsaj pri dobri proizvodnji kriti. Tudi na našem področju se pozna vpliv sklada.

V prejšnjih letih smo ugotavljali, da iz leta v leto pada količina izpi- tanih govedi, lani in posebno letos, se pa ponovno povečuje pitanje mla- de živine.

Letos smo do konca avgusta prevzeli blizu 200 spitanih govedi, do konca leta pa bo skupno prevze- tih okrog 500 komadov. Za spitate živali so rejci dobili letos do 30. 8. 1971 poleg dogovorjene cene od 8,50 do 9,20 din po kg žive teže spitane na 54—56 % klavnost še 61.377,50 di- narjev premije.

V lanskem letu je bilo izplačano 36.573,75 dinarjev premije. Do konca letošnjega leta bomo izplačali pred- vidoma še 100.000,00 dinarjev prem- ij.

V enakem obdobju letos smo od poklanih živali v naši klavnici pla- čali v sklad 42.920,65 dinarjev.

Iz navedenih podatkov je razvid- no, da rejci zopet dobivajo interes za pitanje in da se količina spitane živine iz meseca v mesec povečuje, V zadnjem obdobju se razmere si- cer ponovno slabšajo, ker so se cene krmil nenormalno dvignile, vendar

upamo, da se bodo odnosi cen le uredili.

Sporazum določa tudi cene za mleko, tj. odkupne in prodajne, na- dalje stroške in ostale pogoje. Tudi pri odkupu mleka smo dosegli do- ločen napredek, ki je vzpodbuden za nadaljnje angažiranje vseh sil v tej smeri živinoreje.

Za zaključek lahko nedvomno ugotovimo, da je za naše razmere stabilizacijski sklad koristen in de- lovanje uspešno. Do sedaj smo ko- ristili 50 % več sredstev sklada, kot smo prispevali v sklad, kar je zado- voljivo, vendar moramo doseči vsaj skupno koriščenje 100 % več kot prispevamo. To upamo, da bomo dosegli v prihodnjem letu.

NOVAK ing. Jože

O GRADNJI ŠOLE V RIMSKIH TOPLICAH

(Nadaljevanje s 1. strani)

bomo zbirali pionirski dinar in v ta namen bodo končno dali svoj pris- pevek tudi vsi tisti občani Rimskih Toplic in okolice, ki jim prispevek ne bo preveliko breme.

Upoštevati moramo, da v naši ob- čini prispevka za izgradnjo šol ni- smo uvedli, kljub temu pa je prav, da dajo svoj prispevek za drago gradnjo vsaj tisti občani, ki morajo biti za šolo najbolj zainteresirani in ki določen prispevek zmorejo. No, kljub temu moramo vedeti, da do- graditev ne bo odvisna le od takega načina zbiranja, kajti tu gre za ob- jekt, ki bo vreden najmanj 7 milijon- nov, ki se zbirajo v skladu. Res pa je, da bo vsak tisočak, ki ga bomo naknadno pridobili, zlasti v zaključ- ni fazi, tudi ogromno pomenil. Se

pred tem pa je nujno, da delovne or- ganizacije, ki svojih obveznosti še niso izpolnile, to takoj store, sicer se lahko zgodi, da se gradnja ustavi, kar pa bi bil nož v hrbet vsem na- šim prizadevanjem in vsem doseda- njim uspehom. Vedeti je namreč treba, da znaša ta dolg kar milijon in osemdeset tisoč novih dinarjev (108 milijonov starih).

Mimo tega gradbeni odbor v Rim- skih Toplicah že misli na zaključno fazo, na katero bo moral biti pri- pravljen. V ta namen bo o podrob- nostih akcije zbiranja dodatnih pri- spevkov naše občane pravočasno ob- veščal. Zaradi skupnih interesov, ki so vsekakor veliki, lahko pričakuje- mo, da bodo naša skupna prizadeva- nja obrodila zdrave sadove.

MILKO VAHČIČ

PESEM ZBLIŽUJE

LAŠKI PEVCI V PLIEZHAUSNU

Moški pevski zbor iz Laškega je pod vodstvom dirigenta MILANA KASESTNIKA gostoval v Pliezhausnu — okraj Reutlingen — v Zvezni republiki Nemčiji.

Več kot leto dni se je Moški pevski zbor Laško pripravljaval na gostovanje v Pliezhausnu. Za doseg tega cilja je moralo društvo prebroditi marsikatero oviro. Vprašanje financiranja, prostih dni članov zbora — saj je večina aktivno zaposlena, odsotni pa smo bili polne štiri dni. In ne nazadnje: nerazumevanje nekaterih predstavnikov kulturnega življenja v občini za to kulturno manifestacijo.

Z mestom Pliezhausen je prve stike navezalo Gasilsko društvo Laško, ki je pred tem izmenjalo delegacije gasilcev v obe smeri. Drugo srečanje je pripravila Godba na pihala Laško ob letošnji proslavi 100-letnice obstoja, ko so bili kot gostje v Laškem godbeniki iz Pliezhausna.

Že od vsega začetka je bila izražena želja s strani tega mesta, da naš pevski zbor priredi v Pliezhausnu celovečerni koncert. Na vseh teh srečanjih in razgovorih so sodelovali tudi predstavniki obeh občin.

V četrtek 23. septembra ponoči smo krenili laški pevci na dolgo pot. Med potjo smo si ogledali koncentracijsko taborišče Dachau. Ogled Hitlerjeve tovarne smrti je napravil na celotni zbor mučen vtis. Še dolgo za tem je bilo čutiti v avtobusu, ko smo nadaljevali pot, tišino, kajti vsem so verjetno uhajale misli na ta strašen kraj.

Na cilj smo prispeli v petek ob 18. uri. Pred kulturnim domom v Pliezhausnu so nas pričakali pevci, godbeniki in drugi predstavniki kulturnega življenja tega mesta na čelu z županom, ki nam je zaželel dobrodošlico in prijetno bivanje pri njih. Za tople besede se je zahvalil in izročil pozdrave iz Laškega predstavnik naše občine, nakar sta oba zbora zapela pozdravne pesmi. Da so temu obisku dali poseben in močan po-

udarek, smo se lahko prepričali, saj je na pročelju kulturnega doma poleg njihove, visela tudi velika jugoslovska zastava.

Sobotno dopoldne smo izkoristili za ogled mesta. Popoldne nas je sprejel nadžupan mesta Reutlingen. V pozdravnem govoru v kulturni galeriji nam je opisal temne čase Hitlerjeve oblasti, ki jo je kot star socialist občutil po taboriščih in v pregnanstvu.

Po ogledu nove palače nadžupanstva, smo se vrnili v Pliezhausen, kjer so domači pevci zvečer priredili skupno z godbeniki in športniki celovečerni kombiniran program, na katerem je sodeloval tudi oktet našega zbora. Po kulturnem programu je sledila prosta zabava, ki je trajala pozno v noč — mi pa se na tej zabavi le nišfno povsem sprostil, saj nas je naslednji dan popoldne čakal

najtežji del našega programa — samostojni koncert.

V prvem delu koncerta smo peli umetne pesmi, pretežno tujih avtorjev v enotnih črnih oblekah. V drugem delu pa domače narodne pesmi v narodnih nošah, kar je napravilo na odru, ki je bil ves ožarjen, zelo pestro sliko. Bili smo deležni dolgih aplavzov. Med nabitto dvorano je bilo tudi nekaj naših zdomcev, ki so bili ob domači pesmi še posebno srečni in zadovoljni.

Po izmenjavi spominskih daril med društvi in poslovnimi govori med kulturnimi in političnimi predstavniki obeh občin, ko smo si zaželeli še več takih srečanj, saj je pesem ena od oblik, ki gradi mostove med narodi, smo se pristrčno poslovili in že nas je avtobus v pozni večerni uri odpeljal naši lepi domovini naproti.

Ob tej priliki vabimo mlajše moške, ki imajo posluh in veselje do zborovskega petja, da se vključijo v naš pevski zbor ter pomladajo naše vrste. Udeleženec

KOROŠKI PEVCI NA OBISKU PRI NAS

V nedeljo, 24. oktobra je v Laškem gostoval in s koroškimi narodnimi pesmimi nastopil 35-članski zbor prosvetnega društva iz Radiš pri Celovcu. Obisk in stiki s tem zborom niso novi. Pravzaprav so koroški Slovenci to pot vrnili obisk laškemu pevskemu zboru upokojenecv, ki je lani nastopil v Radišah.

Pevski koncert je bil v dvorani doma Dušana Poženela v Laškem. Zapeli so predvsem koroške narodne in umetne pesmi. Do zadnjega kotička zasedena dvorana je pričala, kolikšno je bilo med Laščani zanimanje za koroško pesem, še bolj zadovoljni in srečni pa so po končanem nastopu zapuščali dvorano, ko so jim mladi pevci s svojo pesmijo vžgali

srca in znova izpričali, kako živa in globoko zasidrana je pristna slovenska pesem med našimi rojaki onstran meja.

Po končanem nastopu so pevci iz Radiš ostali med nami še ves dan. Tudi predsednik občinske skupščine Miha Prosen jim je posvetil nekaj uric, ki jih je preživel v prisrčnem in prijetnem kramljanju z njimi o vsem, kar jih je zanimalo o delu in življenju pri nas.

OPOZORILO

DAVČNIM ZAVEZANECM

Davčna uprava je prve dni novembra razposlala obračunske položnice za letošnje leto. Vse vrste prispevkov in davkov občanov, ki se plačujejo četrtletno, tj. prispevek od kmetijstva, obrti, skupnega dohodka občanov ter davek na cestna tovorna motorna vozila in davek od stavb je treba plačati DO 15. NOVEMBRA 1971.

Zoper tiste zavezanca, ki do tega roka v plačilo zapadlih prispevkov in davkov ne bi plačali, bo davčna uprava uvedla postopek za prisilno izterjavo in davčni dolg z obračunanimi 9% obrestmi ter stroški prisilno izterjala.

Vsi zasebni gostinski obrati so razen tega dolžni do 10. dne v mesecu odvesti tudi občinski in republiški prometni davek od nabavljenih alkoholnih pijač, tisti, ki zaposlujejo tujo delovno silo pa tudi obračunani prispevek iz osebnega dohodka od delovnega razmerja, da ne bo izvršbe.

DAVČNA UPRAVA

NAROČNIKOM ZAMUDNIKOM

ČE ŠE NISTE PLAČALI LETOŠNJE NAROČNINE ZA

naše delo

STORITE TO V PRIHODNIH DNEH IN JO ŠE PRED KONEC LETA NAKAŽITE PO PRILOŽENIH POLOŽNICAH NA ŽIRO RAČUN ŠTEVILKA 5061-637-55

DEJAVNOST TELESNE KULTURE V OBČINI

Ze nekaj let nazaj opažamo, da telesna kultura v naši občini ni bistveno napredovala. Vzrokov je več. Mislim, da nam je vsem znano, da brez dobrih priprav in organizirane dela ni napredka. Ze več kot leto dni je, odkar je bil občni zbor OBZTK Laško in še danes ne moremo biti povsem zadovoljni z delom tega organa. Kje so vzroki. Mislim, da največ v ne dovolj aktivnem delu nekaterih članov UO. Lahko trdim, da smo imeli lepo zamišljen program občinske zveze, ki je bil dobro pripravljen, žal pa ni bil v celoti izvršen, delno tudi zato, ker posameznim društvom ni bil v celoti dostavljen.

Ce ocenjujemo delo posameznih društev v naši občini, lahko trdimo, da so najbolj aktivni TVD Partizan Papirnica s svojimi sekcijami: od-

bojka (člani, članice), namizni tenis (člani, mladinci), plavanje (člani, članice), šah (člani), kegljači (člani), atletika (člani), nogomet (člani, mladinci, ekipe pionirjev). V rednem tekmovanju sodelujejo v NP Celje člani in mladinci, pionirji pa v zasavski ligi.

Vse ostale zgoraj naštetih športne sekcije nastopajo na športnih igrah papirničarjev Slovenije in ob raznih drugih prilikah npr. ob krajevnem in občinskem prazniku in podobno.

V okviru TVD Partizan Radeče delujejo naslednje sekcije: splošna telovadba, ki je razdeljena na naslednje oddelke: mlajši pionirji, mlajše pionirke, starejši pionirji, starejše pionirke, mladinci, mladinke.

TVD Partizan Radeče je v juniju organiziral telovadni nastop s sodelovanjem ŠSD Radeče, ki je zelo dobro uspel.

V sklopu TVD Partizan Radeče deluje še rokometna sekcija, ki jo sestavljajo I. moštvo (člani), mladinci in pionirji. Člani tekmujejo v slovenski ligi, mladinci pa v zasavski. Pionirji imajo občasna tekmovanja s sosednimi društvi.

V okviru TVD Partizan Laško delujejo sekcije: košarka, ki je v rednem tekmovanju v conski ligi, medtem ko rokometna in odbojcarska sekcija delujeta le občasno. Smučarska sekcija — predvsem pionirji so zelo aktivni. Vsako zimo prirejajo smučarske tečaje in sodelujejo na medobčinskem tekmovanju skupno s ŠSD Laško in Rimske Toplice. Telovadba se v zadnjem času ne odvija po zaželenem programu, ker so v glavnem vzrok neurejene razmere pri uporabi telovadnih prostorov Dušana Poženela. Tudi te stvari bo treba čimpreje urediti.

V sklopu TVD Partizan Rimske Toplice delujejo naslednje sekcije: plavanje, odbojka in košarka. Vse sekcije delujejo v glavnem ob raznih prireditvah, niso pa vključene v redna tekmovanja. Nogometni klub Pivovar tekmuje v nomogetni podzvezi Celje v II. razredu.

(Nadaljevanje na 5. strani)

NOV MOST PRI BLATNIKU

Most čez Gračnico pri Blatniku je bil že toliko dotrajan, da bi bila njegova uporaba s količkaj težkimi vozili že nevarna. Zato je bila njegova dopustna nosilnost skržena že na 1 tono. Krajevna skupnost Rimske Toplice je zaradi tega dala pobudo, da se most obnovi. Upravni organ občine Laško je na podlagi tega že v prvi polovici maja letos sklical na kraju samem predstavnike Splošne vodne skupnosti Savinja in Cestnega podjetja iz Celja, predstavnike Gozdnega gospodarstva Celje — obrat Laško, Gozdnega gospodarstva Brežice ter Krajevne skupnosti Rimske Toplice.

Po ogledu je bilo soglasno ugotovljeno, da most kliče po nujni obnovi in je zato treba za varnost občanov in prometa preko njega, zlasti pa za spravilo posekanega lesa, ki ga ima gozdno gospodarstvo za zimske mesece 1971-72 v programu, most usposobiti za takšen promet.

Izdelavo načrta je prevzela Splošna vodna skupnost Savinja iz Celja. Ta je pozneje prevzela tudi gradbeno dela in prispevala svoj delež k gradbenim stroškom. Vsi ostali interesi: Gozdno gospodarstvo Celje in Brežice ter občina Laško s Krajevno skupnostjo Rimske Toplice pa so pristopili kot sofinancerji k ostalim stroškom za obnovo mostu.

Z gradnjo mostu so začeli v septembru in bo njegova predračunska vrednost znašala 170.000 dinarjev. Vsi leseni deli starega mostu so bili odstranjeni, namesto njih pa sta bila pozidana dva nova betonska nosilca, preko njiju pa namesto lesenih položena železna konstrukcija, ki sedaj zagotavlja njegovo nosilnost do 15 ton. Dela na mostu so že v za-

ključni fazi in bo most že v prihodnjih dneh usposobljen za normalen promet.

Z dograditvijo oziroma obnovo mostu so občani tega predela v smeri proti Lokavcu dobili varen prehod preko Gračnice. In če bodo sedaj poprijeli še sami in uredili cestišče, bo ta dolina do šole prevozna za vsa vozila.

ZA DAN REPUBLIKE

IZOBESIMO ZASTAVE

Letošnji praznik ROJSTVA REPUBLIKE bomo tudi v naši občini proslavili na dostojen način. Družbenopolitične organizacije in društva ter šole se že dogovarjajo in pripravljajo programe, da bi ta dan — ROJSTVO REPUBLIKE — proslavili zares veličastno, ocenili prehojeno pot in sprejeli nove obveze za nadaljnje delo.

Vendar ne gre samo za to, da se bomo v tistih dneh zbrali na številnih proslavah širom naše republike, v občinskih središčih ali posameznih krajevnih skupnostih. Poleg tega gre namreč tudi za to, da poskrbimo in tudi na zunaj damo vsemu našemu okolju in sleherni hiši v strnjelih naseljih slavnosten videz. To bomo dokazali, če bodo ulice in ceste čiste, odstranjena vsa navlaka okrog hiš, na hišah pa izobešene zastave.

Ne dopustimo, da bo videz našega okolja podoben kateremukoli navadnemu dnevu in letu, ampak na ta način, ko bodo v vseh naših tovarnih in poslopij delovnih organizacij ter vseh naših stanovanjskih blokov in hiš vihrale naše zastave, bodo te vsem in vsakomur pričale o naši sreči, ki nas bo ob spominu na VELIKI ČAS pred osemindvajsetimi leti še posebno navdajala te dni.

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij in društev, krajevnih skupnosti ter delovnih organizacij, hišne svete in vse lastnike in upravljalce hiš v občini vabimo, naj poskrbijo da bodo že dan pred praznikom izobešene naše zastave in se enotno pridružijo tej manifestaciji.

NA VRHU SO NAPELJALI VODOVOD

PRI GRADNJI VODOVODA SO OBČANI IN ŠOLSKA MLADINA OPRAVILI SKUPAJ 9008 UR PROSTOVOLJNEGA DELA

Želja po zdravi, tekoči pitni vodi je bila na Vrhu stara preko sto let. V tem kraju do nedavnega ni bilo tekoče vode, prebivalci so bili odvisni od padavin. Če je bilo dovolj dežja, so bili vodnjaki polni, v sušnih letih pa so morali voziti vodo iz okoliških krajev, celo iz Laškega.

Odkod dobiti vodo? Z naravnim padcem je bilo nemogoče napeljati vodo na Vrh, ker pač živimo na vrhu Vrha. Obstajala je edina možnost, da dobimo vodo iz doline — iz zaselka Laskovca. Do prvih razgovorov je prišlo pred leti med takratnim — sedaj že pokojnim direktorjem Komunalnega podjetja v Laškem — Cirilom Vežjakom in vodstvom šole na Vrhu ter nekaterimi drugimi predstavniki organizacij na Vrhu. Uspehi teh razgovorov so se kmalu pokazali. Izdelan je bil celoten načrt za gradnjo vodovoda, a pri tem je tudi ostalo. Načrt je obležal v arhivu Komunalnega podjetja v Laškem. Prebivalci Vrha so se ustrašili predračuna, po katerem naj bi napeljava vode stala okrog 6 milijonov starih dinarjev.

Minevala so leta in prebivalci Vrha so vedno bolj čutili potrebo po dobri vodi. Do prvih sestankov v zvezi z gradnjo vodovoda je prišlo v začetku 1970. leta. Imenovan je bil iniciativni odbor, ki naj bi pripra-

vil vse potrebno, da bi lahko pričeli z delom. Občani so se obvezali, da bo vsako gospodarstvo poleg denarnih prispevkov opravilo še 100 ur prostovoljnega dela pri gradnji vodovoda.

Prva lopata je bila zasajena 9. maja 1970 in to na kraju, kjer danes stoji rezervoar, ki napaja z zdravo pitno vodo 22 gospodarstev in šolo na Vrhu. Zaradi objektivnih vzrokov je delo konec maja zastalo. Z delom so ponovno pričeli zadnje dni julija in vzdržali do konca, to je do dneva, ko je na Vrh poizkusno prvič pritekla voda, v avgustu 1971.

Pri gradnji zajetja, obeh rezervoarjev in glavnega cevovoda je bilo opravljenih preko 3 tisoč ur prostovoljnega dela, pri gradnji omrežja

pa 5 tisoč ur, skupno torej 8 tisoč ur prostovoljnega dela. V najkriticnejših trenutkih so delavcem z Vrha priskočili na pomoč še občani okoliških vasi, katerih otroci obiskujejo osnovno šolo na Vrhu in opravili 508 ur prostovoljnega dela. Velik delež pri gradnji vodovoda ima tudi šolska mladina, ki je opravila preko 500 ur dela.

Več desetletij so prebivalci Vrha čakali na vodo, končno je voda tu, čeprav delo ni bilo lahko. Oddahnili so se prebivalci, ki imajo vodo, predvsem pa so se oddahnili tisti, ki so dela pri gradnji vodovoda vodili ali kakorkoli pomagali, da imajo vaščani pitno vodo, da imajo vodo v hlevih in da jo lahko koristijo za razne gospodinjske stroje.

DRAGO CEPUŠ

PRITOŽBE OBČANOV:

OD RIMSKIH TOPLIC DO GRAČNICE ZANEMARJENA CESTA

Na volilni konferenci KO SZDL Rimske Toplice, ki je bila v nedeljo 7. novembra in na kateri so udeleženci obravnavali bodoči razvoj Rimske Toplice, je bilo iz njihovih vrst slišati tudi ogorčene pripombe nad vzdrževanjem ceste od Rimske Toplice pa vse do Jurkloštra. Še posebej pa so poudarili, kako grozno je zanemarjen odsek od železniške postaje Rimske Toplice do Gračnice. Cesta na tem odseku je vsa v kotanjah, kaže svoja rebra in je komaj še prevozna.

Ta cesta velja kot cesta III. reda in naj bi za njeno vzdrževanje skrbelo Cestno podjetje iz Celje. Vse kaže, da na tem odseku že nekaj mesecev ni bilo nobenega cestarja, če pa je bil, ni bilo kaj prida narejenega.

Tudi oster ovinek s podvozom pod progo je že dolgo na robu ob Savinji nezavarovan.

Občani so bili nad takšnim odnosom cestnega podjetja več kot ogorčeni in so odločno zahtevali, da tako Krajevna skupnost kakor tudi Krajevna organizacija SZDL Rimske Toplice opozorita na to Cestno podjetje Celje in poskrbita, da bo podjetje ta odsek ceste čimprej primerno uredilo.

DEJAVNOST TELESNE KULTURE

(Nadaljevanje s 4. strani)

V sestavu Občinske zveze za telesno kulturo delujejo tudi šolska športna društva: Laško, Rimske Toplice in Radeče. Z rezultati njihovega dela smo lahko zadovoljni, ker so pokazali precejšnjo aktivnost pri raznih športnih tekmovanjih v občinskem merilu kakor tudi v krajevnem.

Športno dejavnost v občini financira občinski proračun. Sredstva, ki jih dobi občinska zveza za telesno kulturo, deli društvom po njihovih potrebah in aktivnosti. Ta sredstva pa ne zadostujejo za kritje vseh njihovih stroškov.

Tudi še ni rešeno vzdrževanje športnih objektov, kar pa bo treba čimpreje urediti in najti način, kako bomo vzdrževali obstoječe objekte, da bi zagotovili nemoteno delo društvom. VINKO LAVRINC

Uredništvo »NAŠE DELO« ima nekaj dodatnih izvodov

ZBIRKA
OBČINSKIH ODLOKOV O
UREDITVI IN VZDRŽEVANJU
ZUNANJEGA IZGLEDA
NASELIJ

še na razpolago, zato jih naročite pravočasno.

KRAJEVNA SKUPNOST VRHOVO URESNIČUJE SVOJ LETOŠNJI PROGRAM

V mesecu decembru lani je Krajevna skupnost Vrhovo sklicala vse politične in družbene organizacije našega kraja, da skupno postavimo plan dela za leto 1971.

Predlog je bil, da se naj v program vključi predvsem tisto, kar bomo zmožni izvršiti.

V program smo sprejeli zamisel, da se Vrhovo priključi na avtomatsko telefonsko centralo. Delo je bilo izvršeno. Za to delo je Krajevna skupnost Vrhovo vložila 11.000 dinarjev.

Tudi javno razsvetljavo smo uredili. Predračun del je znašal 22.000 dinarjev. V tem letu naj bi tudi pričeli z grad-

njo kanalizacije. Kljub vsem prizadevanjem to delo še ni izvršeno, ker še niso izdelani načrti, pa tudi sredstev je še premalo.

Krajevna organizacija SZDL in PD Vrhovo sta organizirala proslavo v počastitev 30. obletnice OF in obletnice izгона naših ljudi v tujino, dočim je gasilsko društvo prevzelo skrb, da s pomočjo drugih organizacij organizira proslavo 60. obletnice gasilskega društva, v okviru letošnjega krajevnega praznika.

Poudariti moramo, da si vse organizacije in društva vzajemno pomagajo in da tudi mladi dobro sodelujejo.

Kržan Karlo

PROBLEMI, KI ŽULIJO OBČANE KS JAGNJENICA-SVIBNO

Na področju naše krajevne skupnosti je še nekaj zaselkov, ki niso vključeni v elektrovodno omrežje. Vzrokov za to je več: velika oddaljenost od elektrovodov, redka naseljenost, šibka gospodarska moč, poleg tega pa še tudi nezainteresiranost posameznikov. Eno od teh zaselkov; Magovnik, ki spada pod Počakovo, je letos dobilo s pomočjo

družbe in družbenih organizacij električno razsvetljava v svoje domove.

Na Počakovem je še slaba cestna povezava med posameznimi naselji. V programu za 1971 so sicer imeli, da bi povezali cesto 4. reda Krajšek—Počakovo od naselja Češence v Počakovo v dolžini 600—700 m. Ker so bila vsa razpoložljiva sredstva vložena v elektrovod, zato letos ni

več mogoče računati na ta podaljšek ceste.

Na področju Svibnega je cela vrsta odprtih vprašanj, ki terjajo rešitve. To so: prizidek k šoli za oder in druge potrebe prosvetnega društva in šole same. Prosvetno društvo, ki je sicer aktivno, se ne more razvijati zaradi tesnih prostorov. Oder za igre je v enem razredu. Vse skupaj je zelo stisnjeno. Stanovanja za učne moči so nepopolna. Še večja težava je s pokopališčem in njegovim obzidjem, ki se ruši. Skupščina se za obnovo tega obzidja po udoru v januarju 1971 prizadeva, ni pa lahko dobiti gradbeno podjetje, ki bi prevzelo to delo. Teren je namreč okoli pokopališča zelo strm in za dostavo gradbenega materiala dostopen le z vrhne strani.

Ceste četrtega reda so zaradi preobremenitve s težkimi tovornjaki, ki prevažajo les, vedno v slabem stanju. So sicer prevozne, pozna pa se tudi, da na njih ni rednega cestarja. Iz svibenske osnovne šole se vozijo otroci v matično šolo Radeče. Ob bližajoči se zimi se pojavlja vprašanje, če bodo ceste zasnežene, ali bodo sredstva za pluzenje. Zaradi vedno večjega števila motornih vozil in sploh povečanega prometa bo cesta morala biti prevozna tudi pozimi, saj bo v primeru, če bo cesta Jagnjenica—Sopota v okvari, šel ves promet po cesti Jagnjenica—Svibno—Sopota.

Od cestne uprave slišimo, da se bo cesta Radeče—Jagnjenica uredila in dobila še zaporni sloj. Občani to pozdravljamo, saj je tudi že skrajni čas za to, ker bodo sicer težka sredstva, ki smo jih prostovoljno dali občani in družba, popolnoma propadla. Občani iz Jagnjenice se tudi navdušujemo za cestno razsvetljava v dolžini 800 m, kar pa je zaenkrat še nemogoče, dokler ni cesta urejena.

Z ureditvijo potoka Sopote od Papičnice do Starega dvora je kraj po svojem zunanem izgledu precej pridobil; strugo Sopote bi bilo treba poglobiti še bolj v gornjem delu proti Zagradu, kjer ob vsakem malo večjem dežju poplavlja parcele ob potoku.

Za razvoj turizma so v kraju še lepe možnosti. Škoda le, da se je pričeta gradnja ribnika povsem zataknila. V to je ribiška družina vložila že lepa sredstva, ki pa so sedaj tako mrtva in je veliko vprašanje, če se bodo kdaj obrestovala. Če zemljišče ni sposobno služiti temu namenu, je drugo vprašanje, moralo bi pa biti prvo pred začetkom vlaganja v to investicijo. Kraj kot tak pa je zaradi tega gospodarsko in turistično vendarle prikrajšan.

POVEČANE PROIZVODNE ZMOGLJIVOSTI V PIVOVARNI

- PIVOVARNA LAŠKO JE V JUGOSLAVIJI MED 28 PIVOVARNAMI
- NA 6 MESTU PO PRODANIH KOLIČINAH PIVA, OSTALI POKAZATELJI
- USPEHA PA KAZEJO SE BOLJŠE REZULTATE GOSPODARJENJA.

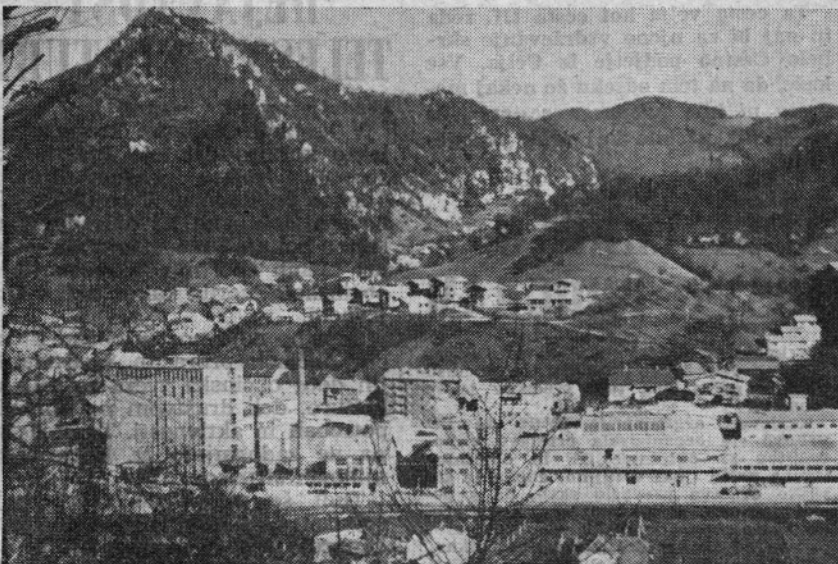
Pivovarna ima z ozirom na precejšnje nihanje potrošnje (januar : julij 1 : 4) možnost proizvesti 240.000 hektolitrov piva. Seveda je bila proizvodnja v zadnjih dveh letih večja ker smo v sezoni delali neprekinjeno nadure, pretirano obremenjevali stroje in podobno. Sezonski značaj prodaje piva nam praktično narekuje dimenzioniranje zmogljivosti na najmočnejše mesece potrošnje. To dejstvo in pa nekatera predvidevanja po analizi trga, da je možno v sezoni prodati do 40 % več piva, je narekovalo odločitev za nova vlaganja v povečanje zmogljivosti.

Tako smo v letu 1971 pričeli z rekonstrukcijo (izvajanje faze II. po srednjeročnem planu), ki je obsegala nabavo nove varilnice, polnilne linije, parnega kotla, postavitev kleti —

provizorija, rekonstrukcija hladilnega sistema in razna manjša pripadajoča dela. Dela so bila končana v juliju tako, da je po rekonstrukciji možno proizvesti 450.000 hl piva letno. Kljub temu povečanju, pa povpraševanju po pivu v celoti ne bomo zadostili.

Celotna predračunska vrednost vlaganja v etapo II, je bila 34.500.000 din, po spremembi paritete dinarja pa je dosegla vsoto 40.000.000 din. Investicija je bila financirana iz sredstev najetega kredita, delno pa tudi iz lastnih sredstev.

Vsekakor smo z rekonstrukcijo pridobili precej, predvsem pa smo dosegli to, da bo kvaliteta Laškega piva tudi v času najvišje sezone ostala na tako visoki ravni kot to želijo naši potrošniki. **SADAR JOŽE**

DOSEDANJI IN NOVI OBJEKTI PIVOVARNE. — V OZADJU NOVO NASELJE TABORSKO

800 LET JURKLOŠTRA (6)

IZ PREJŠNJE STEVILKE:

Posebnost kartuzijanskega obreda je tudi ta, da med bogoslužjem ne zvoni ministrant z malim zvončkom, ampak z velikim zvonom; stolp mora biti nameščen na strehi tako, da pride vrv od zvona ravno pred oltar (ponavadi je tak stolp na slemenu), da od tam lahko zvonijo in se zvonjenje sliši po vsem samostanu.

Vsako popoldne pred večernicami imajo navado, da menih, ki prvi pride v cerkev, zvoni tako dolgo, da pride drugi, ki prevzame vrv od prvega; tako si podajajo vrv in kličejo z zvonjenjem drug drugega, dokler ne pride v cerkev zadnji.

Zato je tudi v Jurkloštru še danes zvonik sredi strehe, le vrv ne pada več pred oltar, ker je sedanji glavni oltar pomaknjen naprej, stari oltar je bil tam, kjer je danes zakristija in tako je vrv padla ravno pred oltar.

Kartuzijanski red je po svojem načinu življenja najstrožji red katoliške Cerkve. Kljub temu ali morda ravno zaradi tega uživa povsod mnogo simpatij in spoštovanja, tudi pri ljudeh drugačnega prepričanja. Značilen je odnos vladajočih krogov vseh časov do tega reda. Plemstvo v srednjem veku in tudi pozneje se v svojem načinu življenja ni držalo moralnih predpisov katoliške Cerkve. Kljub temu si je z bogatimi darovi prizadevalo, da si pridobi prijateljstvo kartuzijanskega reda. Odtod tak porast kartuzijanskih samostanov; v 15. stol. jih je bilo 190. Poglejmo si samo okrutne celjske grofe, ki so v svojem času bili največji dobrotniki kartuzijanskih samostanov v Sloveniji. Znano je tudi zadržanje kartuzije v Pleterjah na Dolenjskem med zadnjo vojno, ko je tedanji prior podpiral partizane in nekdanji partizani so ne glede na prepričanje obdržali prijateljstvo do pleterskega samostana. Tudi predsednik Tito je obiskal kartuzijo Pleterje.

Zanimivo je, da je bil že približno 60 let po smrti sv. Bruna ustanovljen prvi kartuzijanski samostan v Sloveniji. Ustanovil ga je štajerski mejni grof Otokar V. Traungavski (kartuzijane je verjetno spoznal v Franciji) v samotni dolini ob vznožju Konjiške gore na nasprotni strani Konjic okrog leta 1160. Dolina na drugi strani Konjiške gore je bila dovolj samotna in po njej teče potok Žičnica. Oboje je bilo primerno za lokacijo samostana. Najbližja vas je bila tedaj Žiče, zato je dobil sa-

mostan ime po tej vasi. Danes sta med razvalinami samostana in vasjo Žiče še dve vasi, Spitalič in Škedenj, zato sedaj ne moremo reči samostan v Žičah ali kartuzija Žiče, ampak samo žički samostan ali žička kartuzija.

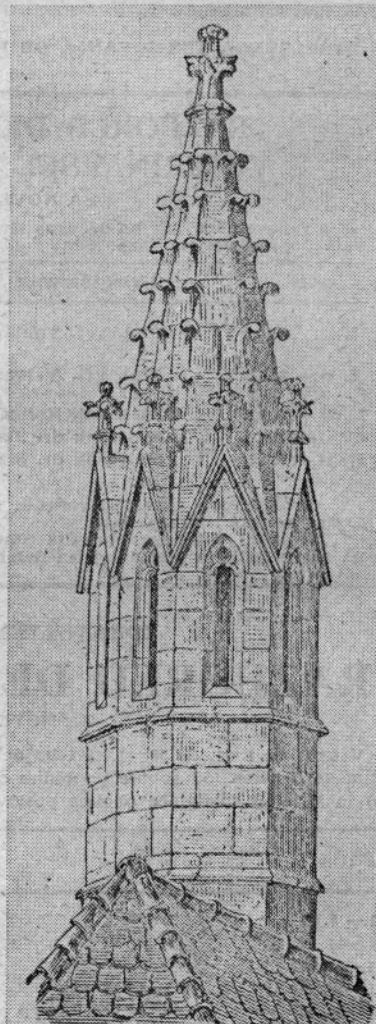
Žički samostan je nastal približno 10 let pred Jurklošтром in je bila začetna rast obeh samostanov podobna, zato si bomo na kratko ogledali nastanek žičke kartuzije, ker o njej več vemo kot o Jurkloštru. Žička kartuzija ni bila samo prvi tovrstni samostan v Sloveniji, celo v vsem nemškem cesarstvu, kamor so tedaj spadali naši kraji, in s tem v vsej

srednji Evropi, je bil to prvi kartuzijanski samostan. Zato prvi menihi niso mogli biti Nemci, ampak Francozi in morda Italijani, prior je bil celo Anglež, prišli so pa iz Francije. Najprej so si postavili leseno cerkev in lesene kolibe za očete v zgornjem samostanu, 1700 m pred zgornjim samostanom pa so postavili spodnji samostan, prav tako z leseno cerkvijo in drugimi lesenimi poslopji. Ustanovna listina je bila izdana, ko so bile prvotne stavbe že postavljene in nosi letnico 1165; tedaj je bil ustanovitelj, mejni grof Otokar V., že mrtev in jo je zato opremil s pečatom njegov sin Otokar VI.

Domnevajo, da je bil samostan dejansko ustanovljen kakšnih 5 let poprej, torej okrog 1160 in tedaj so se že menihi naselili in začeli postavljati prvotne stavbe. Ustanovitelj je poleg obdelovalne zemlje in gozdov, ki jih je podaril menihom, skrbel še za zidavo poslopij in je naklonil samostanu tudi takšne stvari, ki jih sami niso mogli pridelati, npr. sol, železo in olje. Za sladkanje jim je zagotovil 19 mer medu letno iz Laškega. Laško je bilo tedaj še vas, toda že središče obsežnega zemljiškega gospostva, katerega posestniki so bili Traungavci. Otokar V. je hotel samostanu nakloniti še več dohodkov, toda menihi so se branili prevelikih darov.

Samostan je obstajal približno 17 let, ko je zašel v krizo (enako se je zgodilo Jurkloštru). Menihi so bili tuji in se niso takoj znašli v naših krajih. Niso poznali ne zemlje in nje rodovitnosti, ne domačinov, ki so jim služili pri obdelovanju, zato niso mogli v začetku presoditi, koliko bodo porabili za preživljanje in so odklanjali preobilne darove. Samostan je tedaj skoraj propadel, zato so se menihi obrnili na papeža Aleksandra III. - ki je bil tedaj za nekaj mesecev v Benetkah. Papež jih je v listini leta 1177 opomnil, naj potrpežljivo prenašajo svoje težave, nadloge in revščino, obenem pa jim je sporočil, da je pismeno naprosil ustanovnikovega sina in naslednika Otokarja VI. Traungavskega, naj jih še bolj podpira in jim pomaga pri gradnji samostana. Poslopja so bila do tedaj še lesena in menihi so si šele počasi zidali trajne stavbe. Otokar VI. je res ugodil papeževi prošnji in je samostanu naklonil še več zemljiške posesti, poleg tega pa krzno in kože vseh živali, ki so jih zaklali v njegovih gospostvih v Mariboru, v Radgoni in v Laškem.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

NADSTREŠNI STOLP V JURKLOŠTRU JE BIL SEZIDAN ZARADI PREDPISOV KARTUZIJANSKEGA OBREDA IN STOJI SE DANES

ZA RAZOČARANJE TEKMOVALCEV?

Programsko bogatemu praznovanju krajevnega praznika Radeč, ki so ga pripravila razna društva, s podporo številnih delovnih organizacij, ki so bile pokrovitelji, se je pridružila tudi Strelska družina Papirnica Radeče pod pokroviteljstvom Kmetijske zadruga Laško.

Naloga družine je bila, zbrati čimveč tekmovalnih ekip iz radeških delovnih organizacij. To ji je tudi uspelo, saj se je dobro pripravljene tekmovalne udeležilo kar šestnajst tričlanskih ekip. Tudi kvaliteta čeprav na hitro sestavljenih ekip ni bila slaba, saj so dosegli lepe rezultate:

MOŠKI	ŽENSKES
1. Papirnica	1. Papirnica I
2. Obnova	2. Papirnica II
3. Papirnica II	3. Kora

POSAMEZNO

1. Dular Berti	1. Kožar Joža
2. Pacek Ivan	2. Martišek Mimi
3. Knez Andrej	3. Knez Vera

Žal pa je tisti svečani zaključek, podelitev čeprav skromnih priznanj, na katerega je čakalo lepo število strelcev in strelk, moral odpasti zaradi odsotnosti pokrovitelja.

Skoda, da je dobro pripravljeno tekmovalje moralo dobiti na samem kraju kanček neodgovornosti.

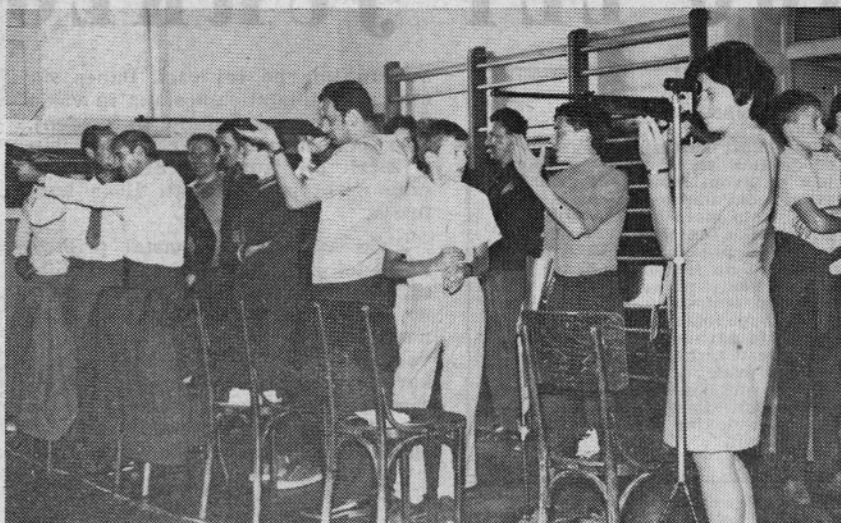
TONE KOŽAR

Gibanje prebivalstva v občini

SMRTI:

- VAVRIČUK Darko, (21), delavec, Laško, Valvazorjev trg 8;
- STVARNIK Franc, (91), upokojenec, Laško, Titova 47;
- KRASEK Franc, (57), upokojenec, Rečica 143;
- FRECE Ana, (55), poljedelka, Rečica 162;
- ZAVŠEK Barbara, (84), gospodinja, Kladje 4;
- GUČEK Lovrenc, (90), prežutkar, Laška vas 5;
- BIDERMAN Ana, (74), gospodinja, Velike Gorelce 8;
- LAPORNIK Amalija, (80), socialna podpiranka, Paneče 23;
- OBERSKI Alojz, (41), invalidski upokojenec, Paneče 39.
- ČOT Jože, (67), kmet, Goreljice 6;
- PODPEČAN Vinko, (72), upokojenec, Breze 88;
- MOHORKO Antonija, (75), gospodinja, Strmca 2;

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TICAR — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 - Cena za vsako številko 1 din - Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-55 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopiesov ne vračamo. Tisk in klišej GP Cetus Celje

S STRELSKEGA TEKMOVANJA OB KRAJEVNEM PRAZNIKU V RADEČAH

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKES POSTAJES LAŠKO

ZA NOVEMBER 1971

V novembru 1971 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zivinozdravnik	TELEFONSKA številka
1. 11.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo milice Radeče)
6. 11.— 8. 11.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo milice Radeče)
13. 11.—15. 11.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
20. 11.—22. 11.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
27. 11.—30. 11.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj tretjega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA NOVEMBER 1971

V času od 1. 11. do 30. 11. 1971 bo dežurna služba zdravnikov za področje Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zdravnik
1. 11.— 7. 11.	Velikonja dr. Tone
8. 11.—14. 11.	Pečar dr. Samo
15. 11.—21. 11.	Baburak-Grakalič dr. Vesna
22. 11.—28. 11.	Dolanc dr. Jože
29. 11.—30. 11.	Velikonja dr. Tone

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulanti.